

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1641/2024
05.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 369/23 од 28.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 330/24 од 20.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Николића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 369/23 од 28.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 330/24 од 20.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 369/23 од 28.02.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 330/24 од 20.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног ААС, а пресуда Основног суда у Зајечару К 369/23 од 28.02.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Николић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости „и поступи у складу са чланом 492. став 1. ЗКП“.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Николића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Николић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Образлажући наведену повреду закона, бранилац у захтеву наводи да првостепени суд није правилно ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, конкретно, његову ранију неосуђиваност и његово понашање према оштећенима након саобраћајне незгоде, због ког оштећени нису истакли ни имовинскоправне захтеве нити су се придружили кривичном гоњењу, а које околности би, да су адекватно цењене, дале основ да окривљеном буде изречена блажа кривична санкција и по врсти и по висини, и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца.

Из изнетих навода, према налажењу Врховног суда, произилази да бранилац окривљеног АА, у захтеву само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП јер истицањем да првостепени суд није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која не представља законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Николића, оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић